

Ivan Wernisch

Kenyérleves

Chlebovápólevka

Amíg élünk, álmodozhatunk az életről

Ha nem az életről álmodozunk,
akkor vagy harcolunk érte, vagy ennivalót keresünk, készítünk elő
Ha nem főzünk, harcolunk,
ha nem harcolunk, főzünk

És ahogy a lövészárkokban bármit fölhasználunk
a harchoz, ami a kezünk ügyébe akad – kést, lapátot, fejszét, követ,
hasonlóképp főzünk is – pléhedényben, rohamsisakban,
gázálarc tokjában. Természetesen
többnyire kenyérből

Ha száraz kenyeret vízben fölfőzünk,
az már megteszi, jól lehet lakni belőle
és az íze sem rossz
Azt mondják rá kenyérleves

Érdemes krumplit is tenni bele,
főzhetjük édesgyökérrel, reszelt szíjjal, répalevével,
adhatunk hozzá kocsikenőcsöt,
csipetnyi meszet

Hús akad körülöttünk bőséggel
Maga a pusztulás adja,
de aki az ételét ilyesmivel javítja föl,
azt lelövetik,

ha csak célzást is tesz rá,
ha csak eszébe jut

A hús patkányoknak való

Reggel szerencsét jósolt az eső

Ranniděšťvěstilštěťí

Reggel szerencsét jósolt az eső,
de el is állt azonnal

A lövöldözés csak délben szűnt meg a hídnál
A vörösök kiürítették az állomást és a jegorovkai vonal sínjei mentén
visszavonultak 500 métert,
oda, ahol állítólag a szeszfőzde van

Sikerült rávenni a mozdonyvezetőt,
hogy adjon a masinája vizéből
Teát főzünk az állomás bodegái mögött

Hiába kutatjuk a hullák hátizsákját és zsebeit,
nem maradt náluk semmi
Figyelj már, az ott három, telefondróttal egymáshoz
kötözött kínai

A lábuk dagadt és elszenesedett, égetésre vall
A legfiatalabb nincs tizenöt éves

A kutyaugatást követve megtaláltuk a falut
Összetereltük a felnőtt baskírokat
Büntetésből nekik kellett eltemetni az összes hullát

A bolsevikokat egy közös sírba,
de Klíma testvért, akit lebírt a sebesülése,
egy másikba egymaga
A keresztjére ezt kell írni: Hős

Kérdőzködünk, hol a sztaroszta,
de azt mondja mindenki, elpucolt a komisszárral
Meg akarjuk keresni. Fogadkoznak
és esküdöznek nekünk
Kunyhóról kunyhóra járunk,
mindegyikünk a maga feje után

Estefelé gőzsíp hangját hallottuk,
megérkezett a tüzérségi páncélvonat
és velük az ezredzenekar

A helybéli keresztények tejjel,
teával és sós heringgel vendégelnek minket

Hoznak hagymás pirogot is
Dohányon kívül nem kell nekik cserébe semmi

A Tüzérség bevonulását
többször is el kell játszani nekik

Még szól a zene, amikor visszahúzódok a saját Pullman-kocsimba,
pálinkázni kezdenek, agitálnak és táncolnak
De most már
a puskám – a szövetségesem – átnézésének és megtisztításának van itt az ideje,

le kell tenni aludni,
és jó éjszakát kell kívánni neki

Vörös István fordításai

Ivan Wernisch 1942-ben született Prágában, 2018-ban Franz Kafka-díjat kapott. Az egyik legjelentősebb kortárs cseh költő. Több mint 30 kötete jelenet meg, az első 1961-ben, legutóbb 2018-ban. A husáki normalizáció időszakában publikációs tilalom alatt állt. *Út Asgábádba* című kötete a könyvfesztiválra jelenik meg a FISZ–Kalligram Horizontok világirodalmi sorozatban Vörös István fordításában.

Kotnyek István: Báró Mednyánszky László Tátrában hagyott vázlatlapja

